

1245

Hults Olga
(Calmar).

11

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Emil, min bror, fick slaget. Som han gick så kom de på honom å han föll omkull. De berodde på att Mamma va me en gång, då de slaktade å de va inte bra. Ringströmska, som bodde i Kalmar, ordinerade nånting te honom å han ble bra. Då skulle de ta utav ögontänderna å lite av hjärtblon, då de slaktade. De brände mamma sen å ga honom.

va me:va me barn.

1245

Luth. Olfus

Västervik 2.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Hilding va fördärvarad i ögna. Han kunde te exempel
inte se emot ljuset. Vi va hos många doktorer. De
g a honom mycke medecin å där va nåt, vi skulle
droppa i ögonen å som va så skarpt att om de hadd
fått hållas så hade då pojken blett allehes för-
därvad. Men så va vi hos e kärng i stan, henne
Ringströmskan. Hon stack mej i fingert. De va i
ringfingert å så to hon av blon. De strök hon ho-
nom i ansiktet. De skulle vi sen inte få ha av,

----- Hilding: Hilding Olsson, f.-06, meddeler-
skans son, nu i Förenta Staterna, mälarläring.
ögna: ögonen; kärng: käring:, ha av: avlägsna.

men lite strök vi bort ändå. När vi kom ut sa
Per: "Vi kan inte gå me pojken så här i stan ,"
åmså strök han bort lite å vi torkade av de.

Men så va de också mer . Så skulle ja var da
i förti das tid hoa i händerna så här å så skul-
le ja stryka honom me händra över ansektet. D^e
skulle ja göra på fastens mage, å ja fick inte
låta bli nån da eller morron, för då fick ja
börja om igen. Men ja kom ihåg de så väl att
dé glömde ja inte.-----Hon sa att ja skul-
le ha en tändsticka var da å lägga på ett be-
stämt ställe , tess de ble förti.

Ja höll på me de där. Å Per sa: "De kan du väl

Per:f.d. lantbr. Per Olsson, meddelerskans man.

hoa/hö, höed i. höd, hö. ha hö, möjl. höt . /:

blåsa; fastens mage:fastande mage.

se. Han blir inte bätter av dé." Ända te två
dar före va han de inte heller, men på den för-
tionalde dan va han bra som hon sagt.

De va e tiggars-kärng som ja fätt felet aw.
Hon kom in en gång te oss då vi asatt å åt.
Å då hade ja frågat henne om hon ville ha mat
å hon hade fätt medda. Sen då hon gick, sa ja :
"Falit va den där ser ut. De e så en kunne få
fel." De behövdes inte mer. Fast att ja kände hen-
ne väl å hon bodde i socknen.

medda: middag. socknen: Törslunda socken.

1845

Fru Olson

Västervik 3.

5.5
LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Jag slog allti ut tvättvattnet å dopvattnet
å me barnets kläder hade ja ingen särskild
ordning, utan de fick hänga ute tess de ble
torra å de hängde ute över nättarna också.

De skulle va innan barnet ble döpt som de skul-
le va så försiktiga me kläderna.

V. Mörluby s:n. Öl.
uppt. av Tage Nilsson

1345

6 6

LUNDENS
UNIVERSITETE
FORELÄSNINGSARKIV

De va på en gård, som de va
en igelkott hona, som va så stor
o. tjock. En da' fick kärrenen på
gården se henne o. hon sa: 'Fallit
va du s tjock! Du kommer väl
snart med en del.' Då sa ja
stil fadder."

Sen kom en tomte upp o. sa
te.

"Kömo väl me en del, kömo väl
me en häjro. 'Får väl snart en hel
del smä.'

O. då földe der- gubben va okrä
me. O. då hade taunten dom ner
igenom en luska. Den va väl i åt
hus. O. de va då fäit fint dör
nera.

Q. Då de kom en taunte, de va ja
en igelkott?

Ja. Han förvandlade sig te igel-
kott, nu han gick upp.

¹= uthus. nöt ato hūsa, o nojot
hūs, si ato om han e pa gān,
ärras e han val o nöt hūs. om
han inte e på fägalor, så e han
väl i nära av gårdsbyggnaderna!

P. Möhlby sn. Öl,
uppt. av Tage Wiktorin.

1245

8 8

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

De var också på en annan gård,
de bodde under jordiska. De var
tomtar. En då kom en tomte
opp o. sa: "flöt på eot stål,
nr fa års noja rö fär. föde
ring næo på os." De flyttade
säleet o. det bleddes bra sen.

2.